

שלבי ההכנה למתן תורה ולכל התקדמות:

"בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני... ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל..... ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש.... לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם". (שמות י"ט א'- י')

התורה מקדישה לא מעט פסוקים לתיאור ההכנות למעמד הרם והנשגב, מעמד הר סיני. אם התורה שדרכה לקצר כל כך, מאריכה הפעם היא באה ללמדנו כי לאירוע גדול נדרשת הכנה, וככל שהיא תהיה טובה ומשמעותית יותר – כך יוכל האור הגדול להיקלט בקרב האדם.

ביום ראשון, הוא ר"ח סיוון שבו הגיעו ישראל למדבר סיני, לא אמר להם ה' כלום, משום שנתן להם לנוח מהדרך.

ביום השני אמר להם "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים".

ביום השלישי ציווה אותם להגביל את ההר.

ביום הרביעי הצטוו לפרוש מהאישה.

מסביר הרב גיל דביר בספרו עיוני אי"ה כי לפנינו ארבעה שלבים שעם

ישראל נדרש לעבור בכדי שיהיו ראויים לקבל את התורה. כל שלב נעשה ביום

נפרד על מנת לאפשר זמן עיכול והפנמה. מהי המשמעות של כל שלב?

כותב הרב בעין אי"ה: "הקדושה העליונה היא הבעת החיים השלמים, בכל

מילואם. העיפות כמו העצבות, היא מפריעה את ההתפשטות האצילית

הרחבה והטהורה, שהמחשבות הרמות בקדושתן, וההרגשות העמוקות,

בטהרת היושר והטוב הבלתי גבולי שבהן, אינן יכולות להתרחב בשלטון

המלא, על הנפש העיפה."

די לקלוט ולקבל תורה צריך תחילה לנוח מטורח הדרך. עם עייף וחלש –

יקשה עליו לקלוט השפעות רוחניות, על כן מוטב שידחה אותן לזמן שבו יחזרו

אליו כוחותיו. ולכן:

ביום הראשון לא אמר להם ה' כלום אלא נתן להם מנוחה.

לאחר שלב המנוחה מגיע שלב שבו צריך להציב יעדים ומטרות. ואתם תהיו

לי ממלכת כהנים וגוי קדוש.... עוד לפני הירידה לפרטי פרטים, למצוות

ולאיסורים, עלינו לדעת מהו החזון. ואף שהחזון רחוק ואינו נראה באופן

הקרוב, חשוב להציבו כדי לתת קריאת כיוון. היום השני הוקדש להצבת היעד,

ולכן באה הקריאה ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש.... לשם אומר ה',

אני שואף שתגיעו, משהוצב היעד, קל יותר להגיע אליו. "רק אחרי שמציבים

את האידיאל הנעלה, המרומם והרחוק, בכל יפעת תפארתו, והנשמות

מתעוררות להגיע אליו, אז יש לחוש מפני התפרצות פתאומית, העוזבת

את כל דרכי ההדרגה ומביאה הריסות ושבירות בעולם....."

לאחר שהוצב לבנ"י היעד, הצטוו להיכנס לימי ההגבלה, שלב העצירה.

למרות קדושתו של הר סיני, נאסר על בנ"י לעלות עליו ואפילו להתקרב אליו, כיוון שהם עדיין לא כשירים לרמה רוחנית עליונה זו.

רק בשלב הרביעי נאמר להם לפרוש מן האישה, כלומר לפרוש מההנאות

ומשאר ענייני החול כדי לאפשר להתקדש בקדושת התורה. מסביר הרב כי

למדנו מכאן יסוד גדול וחשוב, לפני שאנו מקבלים על עצמנו יעדים חדשים

עלינו להתכונן. ההכנה בנויה מארבעה שלבים: **מנוחה, הצבת מטרות,**

הגבלה, ופרישה. ראשית, על האדם להיות בשלוות נפש. עליו להיות במצב

המאפשר לו להניע את התהליך. לאחר מכן עליו להציב לעצמו יעדים ומטרות.

אם החזון יהיה ברור ויוגדרו יעדים ומטרות יהיה קל יותר להצליח במשימה.

תמיד חשוב לעצור ולחשוב לאן חותרים, מהו היעד. בהמשך יהיו קשיים, אך

כיוון שהיעד הוגדר, נוכל להתמודד עם הקושי מתוך ידיעה מהו היעד הסופי.

בשלב השלישי על האדם להגביל את עצמו. עליו לשבת עם עצמו ולחשוב מה

הוא מסוגל לקחת על עצמו ומה לא. רק בשלב הרביעי עליו לעבור לשלב

הפרישה. עליו לפרוש מהרגלים קודמים ולוותר על דברים מסוימים כדי שיוכל

לעמוד במשימה הגדולה.

גם אנו העוסקים בתורת חינוך ילדי ישראל נשתדל לסגל לעצמנו ארבע

השלבים לקראת חזרת תלמידנו לבתי החינוך, נפעל לבנות תוכנית אשר

תסייע לצמצם הפערים ולחזק הזהות האמונית שלהם, לחזק לימוד התורה

והחול. גם אנו במינהל עובדים כדי לחדד התוכניות, היעדים כדי להבטיח

שתלמידנו ימשיכו את למודם ע"פ הסדר ובע"ה נמנע "פסידא דלא דר"

– הפסד שאיננו חוזר.

שבת מברכין שלום לכם ולכל ביתכם

שבת שלום ומבורך

שושנה נגר